

Nr 363.

Av herr Hansson i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 120, angående anslag till bestridande av kostnaderna för Sveriges deltagande i en blivande internationell nedrustningskonferens.

Nationernas förbunds råd har till i början av 1932 inkallat den länge väntade internationella nedrustningskonferensen. Såsom i Kungl. Maj:ts proposition nr 120 framhålles, tillmättes denna konferens på alla håll i världen en utomordentlig betydelse. Icke minst de länder, som allvarligt åstunda en internationell nedrustning, ha intresse av att ett gott resultat av konferensen uppnås. Det är därför av vikt att just dessa länder bli så företrädade vid konferensen, att de där kunna utöva största möjliga inflytande. Till dessa länder hör Sverige. Vårt land har redan vid de förberedande arbetena för nedrustningen spelat en uppmärksam roll. Det bör sörjas för att så också kan bli fallet vid den stora konferensen. I det syftet bör Sveriges representation givas en omfattning, som möjliggör att regering och riksdag bli väl företrädade samtidigt som tillräckligt utrymme lämnas för att till ombudens förfogande ställa nödig expertis.

Kungl. Maj:t har äskat ett extra förslagsanslag å 100 000 kronor till bestridande av kostnaderna för Sveriges deltagande i konferensen. Anslaget avser att täcka halva kostnaden för deltagandet, medan andra hälften avses att täckas genom anslag för budgetåret 1932—1933. Till utgångspunkt för beräkningen av kostnaderna ha tagits utgifterna för Sveriges representation vid Nationernas förbunds delegeradeförsamling. Den svenska delegationen vid nedrustningskonferensen skulle alltså i allt — ombud, experter, sekreterare och skrivbiträden — komma att bestå av ett tiotal personer,

Denna representation kommer, enligt vårt förmenande, icke att kunna fylla de anspråk på allsidighet, som måste ställas på densamma. Framförallt synes icke tillräckligt utrymme kunna lämnas åt representanter för riksdagen. Det parlamentariska inslaget i den svenska representationen vid förbundsörsamlingarna har under de senaste åren icke varit tillfredsställande. Det kan befaras, att detta inslag blir ännu mindre vid nedrustningskonferensen, därest hela representationen skall begränsas till ett tiotal personer. Vid denna konferens torde nämligen behovet av militär och diplomatisk sakkunskap bli större än vid förbundsörsamlingarna. Det kan rent av befaras, att det icke blir något utrymme alls för representanter

för riksdagen. Detta synes oss orimligt. Riksdagen bör i stället vid detta tillfälle bliva väl företrädd. Med hänsyn härtill torde det böra räknas med en betydligt större representation än vid folkförbundsförsamlingarna. Härför kräves en väsentlig höjning av anslaget.

Vi tillåta oss därför föreslå riksdagen

att till bestridande av kostnaderna för Sveriges deltagande i en blivande internationell nedrustningskonferens för budgetåret 1931—1932 under tredje huvudtiteln bevilja ett *extra* förslagsanslag av kronor 200 000.

Stockholm den 6 mars 1931.

P. Albin Hansson.

Aug. Sävström.

Viktor Larsson.

C. J. Johansson.

Ernst Wigforss.

Anders Anderson
i Råstock.

Edvard Johanson.

Arthur Engberg.

Per Edvin Sköld.